

Udenrigsminister have, idetmindste efter min Mening, klarlig beviist, at det kunde gjøre Skade. Jeg skal ikke opholde mig ved at anføre, hvad der allerede af de to ærede Talere er anført; men jeg skal kun tilføie, at, naar man vil indlade sig paa at udtale, hvad man ikke samtykker i ved at samtykke i det kongelige Budskab, mener jeg, at man maatte gaae meget videre; thi der er dog mangfoldige andre Ting, vi ikke samtykke i, foruden de 3 Gjenstande, der ere nævnte i Forslaget. Ved at vedtage dette Forslag er jo Enhver berettiget til idetmindste at sige, at, hvad der her ikke var udtalt som ikke vedtaget maatte betragtes som vedtaget; men det forekommer mig at være en meget farlig Ting. Den ærede Forslagsstiller maatte derfor virkelig have givet os en meget længere Liste over det, hvori vi ikke samtykke, end den, vi her have, naar man skulde stemme for dette Forslag. Det forekommer mig f. Ex. underligt, at han ikke har sagt, at Rigsdagen derved heller ikke har samtykket i, at Arveretten gaaer over til de Sønner, som Prinds Christian af Glücksborg muligens maatte faae med en anden Gemalinde, eller at han ikke har sagt, at man i den Ret til at tage Initiativet, som er givet Hans Majestæt Kongen i Londonertraktatens 2den Artikel, ikke har givet sit Samtykke til, at nogen Anden end Monarchen tager Initiativet; det One forekommer mig at være lige saa begrundet som det Andet. Ved en saadan Betragtning udsætter man sig altsaa for en Misforstaaelse af en meget farlig Natur, idet, naar dette Forslag vedtages, Flere kunde ansee sig berettigede til at sige, at, hvad der ikke var nævnt, ikke var vedtaget. Den Sammenligning, som den ærede Rigsdagsmand gjorde til Forsvar for sit Forslag, nemlig de Samtaler, han har havt med enkelte Huusmand, der havde faaet Leiebrev, medens Forvalteren havde sagt til dem, at det var omtrent det Samme som Fæstebrev, forekommer mig langt fra at tale til Styrke for den ærede Rigsdagsmands Forslag; men meget mere at tale for ikke at vedtage det, i det Mindste viser den, at hans Forslag er betydningstøst; thi den ærede Forslagsstiller vil dog vel ikke sige, at, dersom en Leier har skrevet

paa Siden af sin Leiecontract, at han anseer den for det Samme som et Fæstebrev, det saa har det Allermindste at betyde ligeoverfor Gieren. Det Samme er Tilfælde her; ved at vedtage de syv Linier, vil Rigsdagen ikke have den mindste Indflydelse paa Londonertraktaten, det Kongelige Budskab og det Samtykke, som den dertil giver. Denne Sammenligning viser altsaa, at hans Forslag, langt fra at ville være til Gavn, meget mere vilde være til Skade, og derfor er jeg bestemt paa at stemme derimod.

Hvad angaaer en anden Uttring af en æret Rigsdagsmand, at Høftenerne nødvendigvis maatte høres, har jeg løbet hele Afstemningslisten igjennem, men jeg har ikke været istand til at see det Forslag, som gav ham Ret til at tale om dette Spørgsmaal, og jeg skal derfor ikke yttre mig derom.

Madvig: Jeg skal for min Deel gaae ind paa, hvad der er anbefalet Forsamlingen af den ærede Udenrigsminister, og stemme for Forslaget under Nr. 8, idet jeg ikke troer, at der er Tale om at sætte nogen anden Beslutning igjennem, ligesom jeg ogsaa troer, at Alt, hvad der her voteres over, som ikke faaer Form af en bindende Beslutning, ikke er paa sin Plads; jeg troer ikke, at det har nogen Betydning, og det Samme troer jeg om alle de Uttringer, som her kunne falde under Discussionen og som ikke komme ind i Beslutningen. Jeg stemmer for Beslutningen, og for hvad der indeholdes i den og for intet Andet. Jeg siger dette, fordi der idag fra en Side til Anbefaling for Forslaget under Nr. 8 er fremkommen Uttringer, som jeg vel ikke skal forfølge i det Enkelte, men som forekommer mig at staa i stærk Modsetning til hinanden, og som jeg derfor vil betegne som saadanne, der aldeles ikke faae nogen Betydning, ved hvad vi her afstemme. Der blev sagt, at Resultatet af vor Afstemning her vilde og skulde være at sætte Hans Majestæt Kongen i den samme Stilling ligeoverfor den Deel af Monarchiet, som hedder Danmark, som den, han staaer i ligeoverfor de andre Landsdele. Forsaavidt man ved den samme Stilling alene forstaaer Bemyndigelse til at udstede en Act af et vist Indhold, saa er det sandt, men forsaavidt man derved forstaaer, at Hans Majestæt udsteder